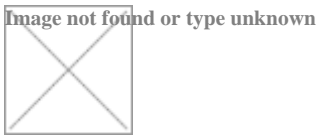

Toespraken
10 december 2018

Intergouvernementele Conferentie voor de goedkeuring van het Global Compact voor een veilige, geordende en reguliere migratie: toespraak van eerste minister Charles Michel

Mevrouw de Voorzitster,

Mijnheer de Secretaris-generaal,

Mevrouw de Speciale Afgezant van de Secretaris-generaal,

Excellenties,

Dames en heren,

Ik wil uiteraard de koning van Marokko en de Marokkaanse autoriteiten bedanken voor hun gastvrijheid bij de organisatie van deze internationale conferentie.

In 2016 neemt de internationale gemeenschap de beslissing om een ontwerp-Pact op te stellen. Ze is van mening dat de migratie veilig, geordend en regulier moet verlopen.

De internationale gemeenschap zit sinds twee jaar in een proces van dialoog, overleg en onderhandelingen om rekening te houden met de gevoeligheden, de overtuigingen en vooral de hoop dat dit Pact, als het zou worden gesloten, een stap voorwaarts zou zijn voor een geordende, reguliere en veilige migratie. Voor meer efficiëntie, voor meer verantwoordelijkheid.

Vanop de tribune van de Verenigde Naties heb ik in september namens mijn land beloofd dat België dit migratiepact zou steunen. In de weken die volgden vonden er in Europa in verschillende landen, waaronder het mijne, levendige debatten plaats waarbij - het dient gezegd - dit ontwerp-Pact werd gebruikt om leugens en onwaarheden te verkondigen, om schrikbeelden en angsten te instrumentaliseren en op te wekken, om het op zichzelf terugplooiën te stimuleren.

Als regeringsleider werd ik in mijn land geconfronteerd met een politiek probleem omdat een van mijn partners, die tot dan toe de actie van mijn regering had gesteund, ervoor koos om een bocht te maken en van gedachten te veranderen.

Ik heb de verantwoordelijkheid genomen om mij te richten tot de kern van de democratie in België, het parlement, het Huis van Afgevaardigden. Vorige week heb ik onze rechtstreeks door het Belgische volk gekozen parlementsleden gevraagd zich uit te spreken - en dat hebben ze gedaan.

Door middel van een stemming die een sterk signaal is, heeft meer dan twee derde van de parlementsleden in mijn land ervoor gekozen dit migratiepact te steunen en ik wil hen bedanken.

Door middel van deze stemming hebben zij de waarden van mijn land tot uitdrukking gebracht: gericht op respect, gericht op de overtuiging dat we samen sterker zijn, dat we moediger zijn, dat we verantwoordelijker zijn.

Dames en heren,

Dit weekend hebben we, op basis van de vaststelling van deze toestand, in België een ministeriële herverdeling doorgevoerd.

Ik sta hier dus voor u met een parlementaire meerderheid die mijn regering niet langer steunt, maar ik sta hier voor u, met rechte rug en trots op de overtuigingen van België, die ik deze morgen vanop dit spreekgestoelte uitspreek.

Excellenties, dames en heren,

De wereld waarin wij leven staat voor een aantal mondiale uitdagingen. Natuurlijk steun ik dit Pact met mijn land en zijn regering, omdat het de soevereiniteit van de staten respecteert.

Omdat het toelaat een onderscheid te maken tussen reguliere en niet-reguliere migratie, omdat het zegt dat we rekening moeten houden met de onderliggende oorzaken van migratie en de eisen van inclusieve ontwikkeling moeten ondersteunen om de levensomstandigheden te verbeteren, om conflicten, oorlogen en ellende terug te dringen, want die zijn vaak de reden waarom mensen op de vlucht slaan, wat vaak gepaard gaat met veel droefheid en lijden.

Omdat dit Pact ook een hefboom biedt om mensensmokkelaars en mensenhandelaars die de ellende van de mensheid uitbuiten, aan te pakken.

Omdat dit Pact ervan uitgaat dat landen moeten samenwerken om de grenzen te beschermen.

Omdat dit Pact morgen, door striktere, efficiëntere en optimalere overeenkomsten, tussen bijvoorbeeld Europese landen en Afrikaanse landen, een effectiever terugname- en terugkeerbeleid mogelijk maakt dan nu het geval is.

Daarom steun ik dit Pact. Maar, dames en heren, dat is niet de enige reden waarom ik dit Pact wil steunen. Er is nog een andere reden.

Ik ben ervan overtuigd dat de wereld alweer sinds enkele jaren wordt geconfronteerd met twee soorten benaderingen. Twee verschillende uitgangspunten.

Een paar dagen geleden kwamen velen van ons in Parijs bijeen om de wapenstilstand van de Eerste Wereldoorlog te herdenken. Wij zijn die generatie van wie de ouders en de grootouders tijdens de vorige eeuw met afschuwelijke tragedies werden geconfronteerd. Deze afschuwelijke tragedies die in werkelijkheid het resultaat zijn van het op zichzelf terugplooiën tegenover de rest van de wereld, van brutale eenzijdige daden en van wantrouwen. Diep wantrouwen tussen volkeren onderling. En dan, na deze tragische eeuw, na deze twee wereldoorlogen, was er dit straaltje hoop door de oprichting van de Europese Unie. Mijn land is

een van de oprichters van de Europese Unie.

Mijnheer de secretaris-generaal, door de oprichting van de Verenigde Naties is er een sprankje hoop ontstaan dat er een overtuiging zou komen dat universele waarden, die de grenzen overstijgen maar die voor ieder mens deze waardigheid, dit fundamentele respect belichamen, uiteindelijk deze zucht naar vrijheid zouden waarmaken. Het idee dat ieder van ons natuurlijk plichten, verantwoordelijkheden, maar ook rechten heeft omdat we deel uitmaken van de menselijke gemeenschap.

Dit model van internationale samenwerking is natuurlijk complex. En natuurlijk worden er soms stappen vooruit gezet, en ligt er soms ook een bananenschil op de weg, maar dit samenwerkingsproces is uiteraard ook - vanuit mijn optiek - de enige manier voor degenen die moedig maar zonder naïviteit een rechtvaardiger wereld willen, een wereld waarin deze mondiale uitdagingen van migratie, klimaatverandering, de strijd tegen het terrorisme, ontwikkeling, etc. worden aangepakt.

We staan sterker indien we beslissen om ze samen aan te pakken.

Ja! Ik kies voor het multilateralisme en nee, ik geloof geen seconde dat de som van eenzijdige verklaringen, dat de som van soevereine daden, dat deze werkwijze miraculeus, spontaan zou leiden tot de oplossingen die we nodig hebben.

We hebben Europese samenwerking nodig.

We hebben internationale samenwerking nodig.

We hebben moed nodig.

We hebben verantwoordelijkheid nodig.

Dit is een belangrijk moment, want het is een stap vooruit en inderdaad, dames en heren, ik sta voor u, nadat ik de keuze hebt gemaakt om mijn land, het Koninkrijk België, dat in zijn geschiedenis altijd aan de goede kant heeft gestaan, aan de zijde te plaatsen van degenen die voor samenwerking en verantwoordelijkheid hebben gekozen.

Nogmaals, mijn land zal aan de goede kant van de Geschiedenis staan.

Ik dank u.

Bron-URL: <https://eersteminister.be/nl/intergouvernementele-conferentie-voor-de-goedkeuring-van-het-global-compact-voor-een-veilige-0>